

[Steen Folke]

de kan få billigst, mest hensigtsmæssigt osv. Det er det, det handler om, og ikke om at diskriminere specielt vores erhvervsliv.

Udenrigsministeren siger, at Danmark ikke ønsker at støtte regimer, man ønsker at yde støtte til befolkninger. Problemet er bare, at regeringen rent faktisk yder bistand til andre landes regeringer gennem disse regeringer, og i praksis fungerer bistanden også på en måde, som er med til at stive forskellige regimer af, f.eks. igen Bangladesh, som ministeren også var inde på. Bangladeshregimet får 70 eller 80 pct. af sine udviklingsaktiviteter finansieret gennem u-landshjælp, hovedsagelig fra en række vestlige lande. Selvfølgelig er det med til at holde det regime ved magten, et regime, der fortjente at blive fjernet jo før jo bedre.

Det vil være en fordel at lægge bistanden om til lande, hvor den kan nå ud til de fattige dele af befolkningen på en helt anden måde, end det er muligt i Bangladesh, ikke fordi disse lande er socialistiske – det er de efter min mening ikke, vil jeg gerne understrege – men fordi de forsøger at gennemføre en udviklingsstrategi til gavn for de mange, og derved adskiller de sig f.eks. fra Bangladesh.

Endelig til ministeren om evalueringen. Han siger, at den er blevet styrket vældigt de sidste år. Det er sandt at sige ikke imponerende. Efter denne mangeårige styrkelse af evalueringen i Danida er man nu nået op på, at der er oprettet en særlig enhed, som ministeren sagde. Denne enhed består i dag af én medarbejder, så tidligere må det have været $\frac{1}{4}$ medarbejder. Så kan det være, man er nået op på $\frac{2}{3}$, og nu er man sandelig efter en mangeårig indsats nået op på én medarbejder til at forestå evalueringen. Meget imponerende!

Det vigtigste i den forbindelse er imidlertid, at der bliver tale om en uafhængig evaluering. Det er det, der virkelig er brug for.

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at det kan ikke nytte noget at forsøge at bortforklare, at socialdemokratiet nu forbrødrer sig med regeringerne om noget, som er noget møg, og det er ikke særlig imponerende, at regeringen ikke er kommet igennem med sine ting. Sagen er, hvis vi tager de to vigtigste ting, der har været til diskussion, og hvoraf den ene drejer sig om fordelingen på multilateral og bilateral bistand, at det er rigtigt, at regeringen ønskede at forskyde vægten til fordel for

det bilaterale. Men der var intet flertal i Folketinget for det. Hvis socialdemokratiet sagde nej, hvis de andre på venstrefløjen og de radikale sagde nej, var der ikke noget flertal for det. Derfor kunne man tage regeringens trusler let.

Og når det så drejer sig om lánegrænsen, ville der ikke være noget flertal her for at forhøje den ud over IDA-grænsen, medmindre socialdemokratiet gik med til det, og det er det, man nu har meddelt at man gør. Hvis socialdemokratiet ville stå fast sammen med de radikale og os andre, var den grænse ikke blevet forhøjet, og derfor er det i høj grad også socialdemokratiet, der er gået i skred i denne sag, og det er beklageligt.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg skal kun henvende mig til hr. Riishøj og sige, at jeg synes, det er beklageligt, at den interne strid på den yderste venstrefløj i virkeligheden er den eneste årsag til, at SF i realiteten må svigte sin egen u-landsbistandspolitik, nemlig bl.a., som man holder taler om, at yde støtte til Zimbabwe, Nicaragua og Botswana. Jeg synes, det er beklageligt, ikke mindst af hensyn til de lande og de solidaritetsbevægelser osv., som man i øvrigt arbejder inden for, at man på grund af interne danske politiske spil placerer sig på den måde, man gør.

Til fru Janne Normann vil jeg sige, at jeg synes ikke, der er noget som helst logisk i den forklaring, hun kommer med: at man vil tage penge fra de fattigste lande. For det kunne jo være, at man kunne indskrænke antallet af lande og ikke udvide det sådan helt automatisk. Jeg mener også for vores vedkommende at have slået fast, at det var vigtigt for os, at der rent faktisk finder en spredning i landevalget sted, sådan at man ikke langsomt kryber opad; det har vi fastslået og ønsker at markere som vores holdning.

Til hr. Halvgaard blot den bemærkning: den eneste forskel, der skulle være på socialdemokratiets og fremskridtspartiets holdning, skulle være, at man fra fremskridtspartiet fremfører, at det skulle være et frivilligt bidrag og ikke skatteyderbidrag. Til det har jeg kun den ene kommentar: hurra også for den forskel!